

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către avocatul Chiriac Cristin în numele părții vătămate Garabajiu Andrei și de către avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului Cîrlig Vladislav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Cîrlig Vladislav xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 21.01.2019-17.09.2019;

2. Instanța de apel: 04.11.2019-21.07.2020;

3. Instanța de recurs: 21.10.2020-16.12.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 17 septembrie 2019, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Cîrlig Vladislav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

A fost admisă, în principiu, acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Garabajiu Andrei privind repararea prejudiciului material produs prin infracțiune, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite, să hotărască instanța civilă.

1.2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Cîrlig Vladislav, în perioada de timp de la 05 martie 2018 până la 11 martie 2018, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altor persoane, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând consecințele lor și admițând în mod conștient survenirea acestora, în timp ce se afla în apartamentul xxxxx, care aparținea părții vătămate Garabajiu Andrei, a sustras un fier de călcat la preț de 1050 lei, lenjerie de pat la preț de 900 lei, patru prosoape în sumă totală de 480 lei, o cratiță din metal la preț de 350 lei și o pernă la preț de 190 lei. Astfel, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă totală de 2 970 lei.

2. Sentința menționată a fost atacată *cu apel*, de către avocatul Chiriac Cristin, în numele părții vătămate Garabajiu Andrei prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin.(2) Cod de procedură

penală, și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care Cîrlig Vladislav să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și în baza acestei legi, cu aplicarea art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, să-i fie stabilită o pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1012,5 unități convenționale, ceea ce constituie 50625 lei, cu încasarea din contul lui Cîrlig Vladislav suma de 30000 lei în calitate de pagubă morală și suma de 9646,10 lei în calitate de prejudiciu material.

2.1 În motivarea apelului avocatul a invocat că, întrucât pârâtul nu a achitat suma de 3300 lei (arenda)+1710 lei (bunurile nerestituite)+4443,5 (deteriorare bunurilor și aducerea apartamentului la condițiile inițiale) = 9453,5 lei, din contul inculpatului urmează a se încasa și dobândă de întârziere pentru nerestituirea sumei în termen conform art.619 Cod Civil. Astfel, de la data de 11.03.2018 a trecut o perioadă de 66 zile, timp pentru care urmează a se calcula dobândă de întârziere, care la caz până pe data de 15.05.2018 constituie 192,62 lei.

A indicat apărarea că, partea vătămată Garabajiu Andrei este un pensionar de xxxxx, apartamentul care îl oferă în locațiune este unica sursă de existență, în afara pensiei. În urma dispariției și distrugerii bunurilor aflate în apartamentul său, neachitarea în termen a sumelor indicate în contractul de locațiune, cât și starea nesatisfăcătoare a apartamentului pe care l-a lăsat inculpatul, partea vătămată a fost și este stresat, nu doarme normal, zilnic își face griji cum să readucă apartamentul la condițiile inițiale pentru a contracta în continuare cu alte persoane, ca urmare fiindu-i stopată afacerea reclamantului, ca rezultat viața se transformase într-un chin. Astfel luând în considerare că pârâtul nu și-a făcut griji de reclamant, nu i-a acordat nici un ajutor material și nici moral în acest timp al suferințelor morale, astfel partea vătămată a solicitat să fie încasat din contul inculpatului suma de 30000 lei în calitate de pagubă morală și suma de 9646,10 lei în calitate de prejudiciu material.

A indicat apărarea că, instanța de fond n-a luat în considerație că sunt circumstanțe agravante ale prevederilor art.77 al. (1) lit. e) Cod penal săvârșirea infracțiunii cu bună știință împotriva unui minor sau a unei femei gravide ori profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate, bolii, dezabilității ori altui factor; lit. n) săvârșirea infracțiunii cu folosirea încrederii acordate.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2020, a fost admis apelul, casată sentința, parțial, în partea acțiunii civile și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea civilă, parțial, înaintată în procesul penal și dispusă încasarea, de la inculpatul Cîrlig Vladislav în beneficiul părții vătămate Garabajiu Andrei - 3000 (trei mii) lei, cu titlu de reparare a cheltuielilor judiciare pentru asistență juridică acordată de avocat și - 1000 (una mie) lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral produs prin infracțiune.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel, a constatat că, starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței. Sentința cuprinde elementele definiției condamnării, prevăzute de articolul 394 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală.

Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sânt admisibile conform prevederilor articolului 95 Cod de procedură penală. Calificarea infracțiunii este corectă, or sunt corespunzătoare semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei infracțiunii prevăzute de articolul 186 alin. (2) lit. d) Cod penal: furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea daunei în proporții considerabile.

La soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 64, 67, 75 Cod penal și celor din articolul 364/1, alin. (8) Cod de procedură penală.

A reținut instanța de apel că, în sentință se cuprind datele privind persoana inculpatului, gravitatea infracțiunii săvârșite și circumstanțele care influențează asupra pedepsei, fiind luate în considerație la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă și anume că, inculpatul a săvârșit o infracțiune, care, se clasifică ca mai puțin gravă, anterior nejudicat, vina în comiterea infracțiunii a recunoscut-o, manifestă o căință activă față de fapta comisă.

În speță, în baza circumstanțelor atenuante, menționate în sentință, sânt întrunite condițiile prevăzute de lege, care justifică aplicarea unei pedepse penale mai blânde decât închisoare, prevăzute în sancțiunea articolului 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și, pe această linie de gândire, instanța de apel a constatat că, este oportună și rezonabilă aplicarea pedepsei cu amendă în mărime fixată, care va asigura atingerea scopului prevăzut la articolul 61 alin. (2) Cod penal.

În această ordine de considerente, instanța de apel a constatat că, nu există temei pentru înăsprirea pedepsei cu amendă stabilite față de inculpat, de vreme ce aceasta a fost stabilit de prima instanță în limitele prevăzute de lege.

Soluționând acțiunea civilă, potrivit prevederile articolelor 217-219 alin. (4), 220 și 387 alin. (1) Cod de procedură penală și, în raport cu starea de fapt constatată, instanța de apel a constatat că, sunt dovedite temeiurile și mărimea acestui prejudiciu fiind dispusă încasarea din contul inculpatului cu titlu de reparare a cheltuielilor judiciare pentru asistență juridică acordată de avocat, cu titlu de reparare a cheltuielilor judiciare pentru repararea prejudiciului moral produs prin infracțiune.

Cu privire la motivele invocate de apelant ce vizează încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a prejudiciului material produs prin infracțiune a fost apreciat de către instanța de apel ca fiind nefondate.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată, *cu recurs ordinar* de către avocatul Chiriac Cristin în numele părții vătămate Garabajiu Andrei și de către avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului Cîrlig Vladislav.

4.1 Avocatul Chiriac Cristian în numele părții vătămate Garabajiu Andrei neindicând careva temei prevăzut la art. 427 alin.1) Cod procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri.

În motivarea recursului avocatul a indicat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra:

- acțiunii civile înaintată de partea vătămată care este argumentată;
- prejudiciul material, care a fost dovedit prin probele din dosar;
- prejudiciul moral, care în urma acțiunilor ilicite ale inculpatului, i-a fost afectată starea emoțională de lungă durată a părții vătămate, acesta fiind pensionar de xxxxx, iar ca urmare i s-a admis un prejudiciu destul de mic, nefiind argumentat pe deplin calculele acestei sume mici de 1000 lei;
- pedepsei solicitate mai gravă, deoarece sunt circumstanțe agravante argumentate în apel în urma sustragerii bunurilor;
- asistenței juridice care se confirmă prin raportul privind activitatea avocatului în cauza penală confirmată prin Bonuri de plată și ca urmare nefiind neargumentată, suma încasată de 3000 lei.

4.2 Avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului Cîrlig Vladislav indicând temeiurile prevăzute la art. 427 alin.1) pct. 6), 8) Cod procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că:

- instanța de apel eronat a apreciat existența prejudiciului moral, nefiind afectate anumite drepturi personale nepatrimoniale ale părții vătămate, fiind vorba de un furt iar bunurile indicate în învinuire ca sustrase fiind restituite părții vătămate într-un timp scurt de la momentul comiterii infracțiunii;
- instanța de apel a constatat greșit în pct.14.2 al deciziei cauzarea părții vătămate a suferințelor psihice și fizice sau suferințe psihice extrem de grele, care lipsesc;
- în mod neîntemeiat au fost încasate de la inculpat anumite cheltuieli de asistență juridică ale părții civile, în situația în care acțiunea civilă formulată de avocat în interesele părții civile se referă la prejudiciu provocat în baza relațiilor de locațiune între părți dar nu în urma faptei de sustragere. Bunurile sustrase au fost restituite părții vătămate încă înainte de a interveni avocatul părții vătămate iar la o analiză a pretențiilor formulate în acțiunea civilă observăm că aceste pretenții urmau a fi formulate în procedura civilă contencioasă, deoarece nu reies din fapta de sustragere. Instanța de apel a încasat aceste cheltuieli de asistență juridică chiar dacă bunurile sustrase au fost restituite părții vătămate înainte ca aceasta să formuleze acțiunea civilă, care urma a fi formulată în procedura civilă contencioasă (relații de locațiune) iar apelul în partea laturii penale a fost respins: totodată, lipsesc suferințele psihice prevăzute la art.219 alin.(4) Cod de procedură penală pentru încasarea unor despăgubiri;
- partea vătămată a împuternicit avocatul său să recupereze un prejudiciu legat de starea locuinței, necesitatea reparației, unele griji legale de readucerea apartamentului în starea inițială, deci pretenții care nu au legătură cu fapta de sustragere.

5. La recursurile ordinare declarate de către avocatul Chiriac Cristin în numele părții vătămate Garabajiu Andrei și de către avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului Cîrlig Vladislav în conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință, care a pledat pentru

inadmisibilitatea acestora invocând că, instanța de apel just a ajuns la concluzia menținerii sentinței de condamnare a lui Cîrlig Vladislav, în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amenda în mărime de 500 unități convenționale. Or, această soluție a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art.6, 7, 61, 75, 76-78, Cod penal, și cu respectarea prevederilor art.364/1 alin.(8) Cod de procedură penală.

A indicat acuzarea că, instanța de apel, adoptând aceasta hotărâre, și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, iar în final stabilindu-i lui Cîrlig Vladislav, o pedeapsă echitabilă.

Cu referire, la examinarea acțiunii civile la caz, și încasarea prejudiciului material și moral s-a constatat, că prin soluția adoptată s-a dispus încasarea de la inculpatul, Cîrlig Vladislav, în beneficiul părții vătămate, a sumei de 3000 lei, cu titlu de asistență juridică și 1000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Deci, acuzarea consideră că, încasările respective efectuate de la inculpatul, Cîrlig Vladislav, sunt justificate. Or, aceste sume au fost încasate în strictă conformitate cu prevederile art.1422, 1423 Cod civil.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile ordinare în termen în conformitate cu art.422 Cod de procedură penală.

Conform art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Din analiza textuală a recursurilor, Colegiul reține, că decizia instanței de apel se contestă de către avocatul Chiriac Cristin în numele părții vătămate Garabajiu Andrei și de către avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului Cîrlig Vladislav, în partea acțiunii civile, din care motiv va fi supusă verificării hotărârea judecătorească contestată sub acest aspect.

Așadar, în prezenta speță, rezultând din concluziile menționate în partea motivată a hotărârii instanței de apel, se reține că, la capitolul stabilirii cuantumului prejudiciului moral instanța de apel a considerat necesar a încasa din contul inculpatului Cîrlig Vladislav prejudiciul moral în sumă de câte 1000 lei și asistență juridică în sumă de 3000 lei, sumă care va fi una proporțională suferințelor psihice cauzate prin acțiunile inculpatului, iar în ce privește încasarea din contul inculpatului a prejudiciului material solicitarea dată a fost respinsă.

Deși, considerentele instanței de apel cu referire la acțiunea civilă nu au fost desfășurate pe larg în hotărârea adoptată, în viziunea instanței de recurs concluziile instanței de apel sunt juste, iar criticile recurenților nu constituie temeiuri verosimile de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel.

Așadar, din materialele cauzei se atestă, că în cadrul acestei cauze penale partea vătămată a înaintat acțiune civilă, în temeiul art. 219 Cod de procedură penală, solicitând încasarea din contul inculpatului a prejudiciului material în mărime de 9646,10 lei, prejudiciul moral în mărime de 30000 lei, pentru restabilirea drepturilor încălcate.

Potrivit art.219 alin.(1) Cod de procedură penală - acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. Alin.(2) pct. (4) al aceluiași articol prevede, că persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin repararea prejudiciului moral.

Subsidiar, Colegiul penal notează, că în temeiul art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la repararea prejudiciului prin plata de despăgubiri. Alin. (2), prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. **Ținând** cont de aceste împrejurări, se urmărește scopul ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei.

Astfel, instanța de recurs menționează că despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daunele materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

În susținerea celor enunțate, instanța de recurs menționează și jurisprudența CtEDO, *cauza Ernst c. Belgiei (15 iulie 2003)*, unde Curtea a statuat, în principiu, că „atunci când victima unei infracțiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri, chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobândirea calității de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracțiunii, ci și repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit”.

Învederând aceste considerente ale instanței europene, Colegiul penal evidențiază, că în această speță inculpatul a comis infracțiunea de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzare de daune în proporții considerabile prevăzută la art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, fiind urmată de cauzarea de suferințe psihice și fizice.

În asemenea împrejurări, instanța de recurs consideră că, instanța de apel întemeiat a reținut că, în urma acțiunilor infracționale a inculpatului părții vătămate i-au fost cauzate daune prin faptul că, în urma sustragerii bunurilor din apartamentul care a fost oferit în locațiune și care este unica sursă de venit a părții vătămate fiind pensionar și ~~xxxxx~~ acesta a suportat suferințe psihice în urma săvârșirii infracțiunii de către inculpat, astfel a avut stări de stres, disconfort. Totodată, în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a lui Cîrlig Vladislav, Colegiul apreciază ca întemeiate concluziile instanței de apel în vederea stabilirii cuantumului despăgubirilor morale în mărime de 1000 lei din contul inculpatului, considerând că această despăgubire corespunde suferințelor psihice suportate de către Garabajiu Andrei și poate aduce o satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

Totodată, Colegiul este solidar cu concluzia instanței de apel privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 3000 lei.

Cu referire la acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material solicitat de partea vătămată Colegiul reține că, partea vătămată Garabajiu Andrei a înaintat în procesul penal o acțiune civilă împotriva inculpatului Cîrlig Vladislav, și anume, a solicitat încasarea din contul inculpatului a sumei de 9646,10 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, însă nu a prezentat probe în original, sau certificate legale, bonuri de casă care a-r confirma cele invocate de ultimul în acțiunea civilă.

În context, la soluționarea acțiunii civile ce vizează prejudiciul material produs prin infracțiune lui Garabajiu Andrei, se constată cazul excepțional prevăzut la articolul 387 alin. (3) Cod de procedură penală – când pentru a stabili exact suma despăgubirilor convenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei.

Prin urmare, instanța de recurs ține să remarce că, dat fiind faptul că în cauză nu au fost prezentate probe în original, sau certificate legale, bonuri de casă care a-r confirma prejudiciul material cauzat părții vătămate, Garabajiu Andrei, prin infracțiune, acțiunea civilă în această parte urmează a fi admisă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

Prin urmare, ce ține de argumentul avocatului Chiriac Cristin în numele părții vătămate Garabajiu Andrei precum că suma prejudiciul moral încasat este mică, Colegiul penal reține că instanța de apel, ținând cont de circumstanțele cauzei a evaluat corect cuantumul prejudiciului moral cauzat părții vătămate în raport și cu suferințele psihice și fizice suportate de către partea vătămată.

În acest context, instanța de recurs consideră ca nefondate și alegațiile avocatului Musteață Sergiu în numele inculpatului Cîrlig Vladislav, prin care se invocă că, instanța de apel eronat a constatat existența prejudiciului moral, or,

instanța de apel la stabilirea cuantumului prejudiciului moral cauzat a efectuat o evaluare obiectivă a prejudiciului moral cauzat, în raport cu cele săvârșite de inculpat, învederând starea materială a acestora și suferințele psihice cauzate părții vătămate.

Prin urmare, Colegiului penal consideră, că temeiul pentru recursuri invocate, în prezenta speță, nu sunt incidente și nu constituie o careva eroare de drept, ce ar servi drept temei de implicare în sensul casării deciziei contestate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Având în vedere cele menționate mai sus, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, la caz, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către avocatul Chiriac Cristin în numele părții vătămate Garabajiu Andrei și de către avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului Cîrlig Vladislav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe ***Cîrlig Vladislav xxxxx***, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **28 ianuarie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie